

Pablo Larios

0 ((

O

Satiation may be described as the reduction in effectiveness of a stimulus with continued exposure. The concept has been invoked to account for a number of diverse phenomena, loss of word meaning with repetition, visual alternation during fixation of ambiguous figures, boredom, alternation behavior of rats in a T maze, and diagnosis of brain lesion.\(^1\)

In March 2021, just over a year after the start of the global Covid-19 pandemic and the following lockdowns, images began circulating of a huge container ship lodged in Egypt's Suez Canal, unable to move. Aerial imagery showed the container ship, loaded with hundreds of standard-size containers, stuck in place within a jade-green canal surrounded by desert sand.

The ship, the 400-metre-long *Ever Given*, was a Japanese-owned vessel that had landed there on its way from China to Europe before being unexpectedly moored for six days. The obstruction of the ship's passage was caused by a sandstorm, which compromised the ship's ability to steer. As part of the knock-on effects of the *Ever Given*'s frozen tracks, nearly 400 ships were subsequently blocked.

The *Ever Given* itself was lodged for six days. As images circulated worldwide, part of the broad interest in the *Ever Given*'s aquatic traffic jam was due to the fact that, ever since the pandemic, a series of supply chain disruptions, and changes in supply and demand, had resulted in obstructions to our everyday reality as consumers: shortages, delayed shipping, price surges and, later, an inflationary cost-of-living surge. The metonymic figure for these macroeconomic effects was the stranded container ship.

At the same time, consumer interest was paradoxically fueled by the lockdown measures, as many people around the world were stuck in place with no restaurants to go to, no lengthy commutes, and (for some) a surge in cash, as well as a sudden desire to stock up on goods, including for entertainment (the surge in home cooking, only partly a necessity) or preparation. (Many, of course, were not so fortunate.) In 2023, this year's inflationary experiences and the cost-of-living crisis came in dramatic contrast to 2020 and 2021, which saw record profits for the corporate sector.

0

The work of Benedikte Bjerre is an exploration of the phenomenological, spatial, temporal, and affective systems invoked by our increasing entanglement with the commodity realm. Her work points to a certain irreducible or sublime complexity that often lies beneath our initially transactional relationship to objects and goods. As she shows, this relationship (between buyers and products) transcends the transactional and bleeds into the affective and constitutive understandings of a selfhood increasingly predicated on an experience of separation between time and space. I mention the meme effect of a widespread fixation on the Ever Given's frozen passage because of what it reveals about the consumption of imagery, but also the way in which trade routes and the circulation of materials in the era of high globalization can be said to mirror certain self-conceptions of fluidity, adaptability, transfer, and exchange that are emblematic of contemporary subjecthood. If these impersonal trade routes are subject to the projective transferences of our self-conception as individuals, then it is hardly coincidental that the stuck shipping container became an iconic image of our pandemic era of stay-in-place restrictions and control.

O

O

O

O

 \mathbf{O}

 \mathbf{O}

0

 \mathbf{O}

 \mathbf{O}

O

 \mathbf{O}

O

Day to Day, Bierre's six sculptures reminiscent of cutin-half air cargo containers, displayed for the first time at O-Overgaden, are 1:1 scale replicas of international air shipping containers or unit-load devices, curved at the top to accommodate the curvature of aircraft. With its title communicating ubiquity, Bjerre shows her interest in the spatial narratives that belie our increasingly complex systems of trade, consumption, and identification. Here, the vault-like, impersonal and monolithic abstraction of the objects comes at an apparent contrast to the in-time, real-time, algorithmically generated illusion of choice that sends materials chuting through these hangar-like vaults. Broadly, whether it's a concern with the domestic or affective labor and gender, or with the analysis of trade as a social and spatial system, or a more phenomenological interest in slippages between space and time, her work uncovers an almost quantum level of complexity in our relationships with objects.

Bjerre increasingly works in sculpture, but one point of departure from her work is the semiotics implied by theories of the photograph. Just as classical semiotics understood a tripartite structure to the sign (signified, signifier, referent), then the photograph (classically understood) can be seen as adhering to this semiological model in which a photograph always refers to something (which is in principle not seen): the referent, which is actually there yet exists on a separate spatial and temporal plane to the sign. Bjerre has unfolded and expanded this principle (of the separation of the sign-referent relationship) to consider not the photograph or print but the *object* as a kind of imprint with an analogical, semiological structure. Yet, if a photograph has its referent, then what does an object refer to? Often, Bjerre's work suggests, this semiological relationship points back to an emotional or affective relationship, one that exists more or less in the head and the gut and the body, as much as "out there" in the real world.

As an expansion of the model implied by photography, it is instructive to think back on the semiology of the image because any photographic representation implies a confluence of time (shutter speed) and space. Might objects not also contain temporalities, buried and unseen referents, and systems of spatial organizations? And, as her work modeled on shipping containers suggests, these objects begin to give a peek into a slippage that occurs between time and space as they are encoded within our realm of objects. Consider one such instance of slippage: In the age of Amazon Prime, predictive algorithms can, in real-time, estimate consumer patterns to the degree that, effectively, a product begins to be shipped to a consumer before it is even purchased. The algorithms that govern our everyday experience cannot tell that a certain individual will certainly purchase X or Y product, but they can estimate that a number of products will need to be delivered to a certain region within a certain timeframe, and so the supply chain begins before the consumer clicks "buy". In this way, time is bent, and prediction comes to be incorporated into the supply chain, stitching time, all while still being dependent on the contours of space.

O
Bjerre's fascination with formats and formatting extends to her approach to installation, which begins with a careful analysis of the layout and formatting of the space, in order to explore both its parameters as well as our human-scale relationship to the organizing of matter.

One key work for Bjerre is the project *Lisa's Chickens* (*Farm Life*) (2022), in which Bjerre inflated 50 balloons shaped like chickens and spread them across the exhibition space. On each chicken, a tag was applied, given the name of one of the 50 most common girls' names in the country in which the work was shown. Always interested in seriality and iterability, here Bjerre applied her statistical understanding (always close to an exercise in probability and thus forecasting) to the apparent absurdity of chickens over an exhibition space, while remaining interested in the diminutive gender role ascribed and performed by the word "chick".

Her installation Starry Night (2022), also at O-Overgaden, carries a similar constellation of material, somehow dematerialized matter, in order to investigate the particular psychologized, economized, and gendered space known as the domestic. From afar, the work seems to form a galaxy of organic material, installed on the walls and ceiling of an exhibition space. Getting closer, the individual fragments in the installation appear to be cast bread: an everyday consumer item, at once the "bread and butter" (basic matter) of consumption, and a material so basic and ubiquitous as to be nearly overlooked. Here, as elsewhere, her works make several suggestions that get at the core of some of the unstable entanglements between space, time, objecthood, and affect that mark our era—an era of meal-delivery workers, just-in-time production, and frustrated affective laborers.

One point that Bjerre makes is enacted by the title *Starry Night*, which performs a defamiliarization of basic and familiarized material to the point where we cannot see it. This is the point similar to that made in an article titled "On the Lapse of Verbal Meaning with Repetition", in which the authors study the following phenomenon: "It is well known that if a familiar word be stared at for a time, or repeated aloud over and over again, the meaning drops away."

O

 \mathbf{O}

O

This phenomenon ("verbal satiation" and "semantic \mathbf{O} satiation") refers to a semantics of loss through ubiquity. In Bjerre's application, she points to the fact that our phenomenology of objects is based not on conscious apperception but on an overlooking or suppression or deletion of observed matter within an inventory of things predicated on repetition, endlessness, and infinitude. Second, she connects this process of defamiliarization to the transcendental 0 categories of space and time (hence the galaxy-like installation). And third, she explores everyday and domestic items (casts of bread sourced from the budget supermarket Lidl), which implies, for one, an emergent phenomenology of the domestic, including our gender and labor identities. In each case, the result is to suggest that our understanding of matter, and therefore also ourselves, is more manifold and entangled than it might initially seem.

1. Donald Smith and Alton Raygor, "Verbal Satiation and Personality," *Journal of Abnormal and Social Psychology* 52(3), 1956.

SCIENCE FICTION

Nanna Friis

A night can be many different things. A sleepless challenge or straight-up suffering for the hungry ones, a working day for some, particularly effective for moving stuff around, the almost caricatured arena of melancholic poetry, (an expectation of) utter silence. Through the darkness, fields are growing too. Goods arrive and the sky doesn't know that nights are for resting. Up here, darkness is a condition just as suited for movement as daylight. And, of course, a night is original romance.

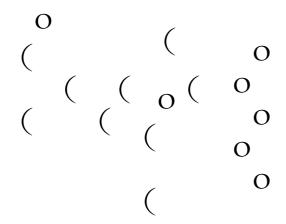
Benedikte Bjerre's exhibition isn't a night. It is bronze and aluminum and an unsentimental handling of recognizable objects from the real world, but it shares certain moods and possibilities with the night. Perhaps there's room for more ambivalence and fiction between works that strive for formal objectivity. Bjerre's bronze breads are bread and they are bronze. They hang on walls and on ceilings and look like slices of bronze but they also look like a starry sky. And a starry sky looks like a fairytale. Besides the fairytale and the prosaic reality, bread is also food, possibly food in its most fundamental form. This particular bread, later cast into precious images, is some of the cheapest bread you can buy. Who can't afford bread and romance?

Who can't afford sleeping at night? For whom does the night equal the duty of being available to the unstoppable transport needs of this planet? We have long decided that receiving our purchases as quickly as possible is almost a human right—a human with bigger clout and sanctioning potential than the right to live, for instance. And so, six containers stand on a floor. They are hollow shells of aluminum looking like a certain type of transport container, so-called ULD containers, shaped so they can fit into a cargo plane unhindered.

In this symmetrical, minimal grouping, there are six sculptural copies of highly functional items. As objects, artworks, they do not attempt to be anything but a copy. They are six aluminum blocks but the significance of the artwork and the exhibition space coats them like lacquer. They have a title: Day to Day. It strips them of their potential of not also being a story, and the same thing happens to the bronze slices. Here's the cargo transport, one of global multicapitalism's most sacred vows. Here's the bread and the nutrition and a possible beauty. Here's the devastating and vital will of globalization, gradually a force of nature on par with the earthquakes it causes. Here are the supply chains and the inequality, all of our infrastructure. Here are our valuables. And here is art as a way of catching your breath amid a schematic consumer reality. Here is art as an objective statement and as a discovery, satiated with potential emotions.

A line runs through the totality that is *Vault*; in fact the exhibition contains several lines. Naturally a great deal of lines always exists in sculptural languages drawing close to the geometrically minimal, but almost like architecture, the things themselves create an axis. A symmetrical and effortless movement forward, aluminum to all sides. Is this a sacred or cynical space? Is consumption sacred or cynical? Cynicism can exist at one end of the axis, sacredness at the other. At one end, cool, actual cubes; at the other, sensibility and all the things we make up. A container is a metal shell, a seemingly neutral element in keeping up infrastructure, but infrastructure is power too. Bread is survival or discount.

Objectivity seems given when you work with shaping things in the way Benedikte Bjerre does. The things are what they seem and one of objectivity's key principles must be this particular transparency between inner and outer. What you see is what you see. But in striving for objectivity there is also a hope for—or a belief in the presence of—indisputable truth. The non-modified art object as a tool for underlining how reality is made up of bread and aluminum and air cargo and, with that, also of hunger and nightshifts and ruthless exploitation of resources and numerous meltdowns. There is a line from reality to poetry and it can be very short or very long and the artwork might blur it, maybe even dissolve it. *Vault* is that kind of line.

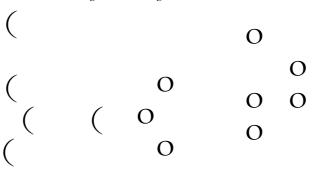
WHO'S AFRAID OF MINIMALISM?

Carina Bukuts

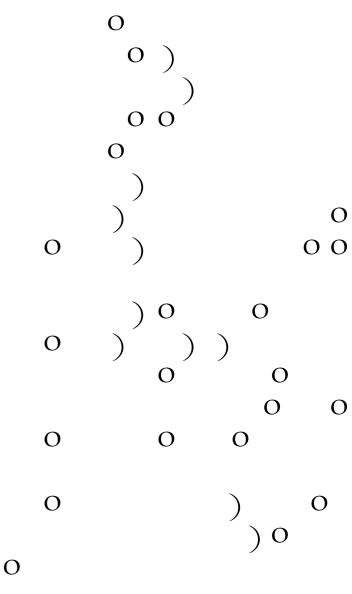
Safety is a condition that rarely occurs on its own. Often, it's driven by anxieties—the fear that something can and will go wrong if we're not careful enough. Safety is a state of precaution.

In international shipping, goods, letters, and objects are carefully packed, sealed and put into ULD containers before being loaded onto an aircraft as cargo. Benedikte Bjerre's series of large-scale aluminum sculptures *Odyssey* (2023), presented as part of her exhibition *Vault* at O—Overgaden, is modeled on such units. Displayed in a group of six, they form a corridor, calling to mind the use of the corridor by artists such as Bruce Nauman as a means of creating architectural environments that emphasize the limitations of space. While Nauman's works are famously discomforting due to their narrowness, here it is the seductive surface of Bjerre's curved aluminum plates that does not seem trustworthy. If there's one lesson we have learned, it is that no material is ever objective.

When walking through the containers, the bodies of the visitors are not only reflected in the metal but also appear blurry and distorted. In his 1967 essay "Art and Objecthood," Michael Fried saw such acts of engagement with the physicality of the visitors as a failure of minimal art, arguing it would detach the viewer from a "purely" aesthetic experience. Today, this criticism and the boxes art had to check in order to fit into such categorial thinking no longer seem appropriate. However, Fried's essay offers a compelling example of a fear of minimalism—a fear that the rules, carefully learned, no longer apply. Removed from their original context up in the sky and presented with no opening, what Bjerre's containers carry (if anything) and what lies behind one's own reflection in the aluminum remain a mystery. In this regard, the artist seems to suggest that—as so often—it's the unknown we fear most. It seems oddly fitting then that the words "freight" and "fright" are almost identical.

0

O-OVERGADEN

Overgaden neden vandet 17, 1414 København K, overgaden.org

O	Benedikte Bjerre
_	Vault
O	Exhibition period: 18.02.2023 - 30.04.202

O

O

ISBN: 978-87-94311-11-3 EAN: 9788794311113

Editor: Nanna Friis

Text: Rhea Dall, Pablo Larios,
Nanna Friis, Carina Bukuts
Translation: Ulrikke Bak, Nanna Friis
Copy editing: Susannah Worth
Photo: Laura Stamer, Benedikte Bjerre

The exhibition is supported by:
The Danish Arts Foundation, Arne V. Schleschs
Fond, Gottfred & Gerda Eickhoffs Fond,
Visual Arts Council, Copenhagen

Graphic design: fanfare Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions Printed at: Raddraier, Amsterdam The publication is supported by: Augustinus Fonden

Printed in edition of 150 copies

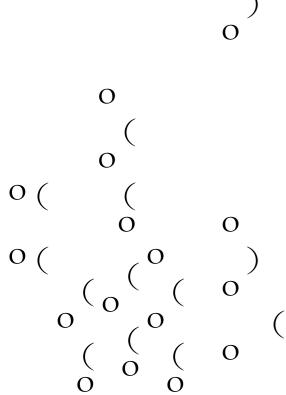

O O

O

O

overgaden.org Overgaden neden vandet 17, 1414 København K, O - OVERGADEN

Udstillingsperiode: 18.02.2025 - 50.04.2025 $\eta n v_{\Lambda}$ Benedikte Bjerre

EAN: 9788794511115 5-11-11549-78-879 :NASI

Foto: Laura Stamer, Benedikte Bjerre Korrektur: Anne Kølbæk Iversen Oversættelse: Ulrikke Bak, Nanna Friis Vanna Friis, Carina Bukuts Tekst: Rhea Dall, Pablo Larios, Redaktør: Nanna Friis

Rådet for Visuel Kunst, Københavns Kommune Gottfred og Gerda Eickhoffs Fond, Statens Kunstfond, Arne V. Schleschs Fond, Udstillingen er støttet af:

Publikationen er støttet af: Augustinus Fonden Trykt hos: Raddraier, Amsterdam Typography: Glossy Magazine, Bold Decisions Grafisk design: fantare

Trykt i 150 eksemplarer

Carina Bukuts

Sikkerhed er sjældent noget, der kommer af sig

forsigtige nok. Sikkerhed handler om forholdsregler. frygten for, at noget kan og vil gå galt, hvis ikke vi er selv. Ofte er behovet for sikkerhed drevet af angst,

nogensinde er objektivt. der er én lektie, vi har lært, er det, at intet materiale aluminiumsplader, der ikke synes til at stole på. Hvis er det den forførende overflade på Bjerres bøjede snæverheden, der er berømt for at vække utilpashed, begrænsninger. Hvor det i Naumans værker er arkitektoniske miljøer, der understreger rummets og hvordan han brugte korridoren til at skabe tankerne i retning af kunstneren Bruce Nauman, skulpturer, danner containerne en korridor, som leder sådanne enheder. Udstillet som en serie af seks udstilling Vault på O - Overgaden, er formet efter Day to Day (2025), præsenteret som en del af hendes Benedikte Bjerres serie af store aluminiumsskulpturer og lagt i ULD-containere, før lasten læsses på flyet. breve og genstande omhyggeligt pakket, forseglet Ved internationale forsendelser bliver varer,

at ordene "fragt" og "frygt" er nærmest identiske. ukendte vi frygter mest. Det virker underligt passende, kunstneren at antyde, at det - som så ofte - er det i aluminiummet. I denne sammenhæng synes noget), og hvad der gemmer sig bag ens egen refleksion mysterium, hvad Bjerres containere indeholder (hvis og præsenteret uden nogen åbning, forbliver det et fra deres oprindelige kontekst oppe i luftrummet, omhyggeligt har lært, ikke længere gælder. Fjernet frygt for minimalisme. En frygt for at de regler, man Frieds essay som et overbevisende eksempel på en ikke længere passende. Ikke desto mindre står stemme overens med en så kategorisk tænkning, kritik, og de bokse kunsten skulle tjekke af for at en 'ren' æstetisk oplevelse. I dag forekommer denne for den minimalistiske kunst, fordi den forhindrede at en sådan involvering af publikum var en fiasko argumenterede kunstteoretiker Michael Fried for, og forvrænget. I essayet Art and Objecthood (1967) reflekteres kroppen ikke kun, den fremstår også sløret Når man går gennem korridoren af containere,

O O O

O

O

0

O

0

opdagelse, der er mættet af mulige følelser. en nøgtern konstatering og altså også som en skematisk forbrugsvirkelighed, her er kunsten som er kunsten som en måde at få vejret på midt i en infrastruktur. Her er vores værdigenstande. Og her her er forsyningskæderne og uligheden, al vores efterhånden på linje med de jordskæly den forårsager, ødelæggende og livsnødvendige vilje, en naturkraft og en mulig skønhed. Her er globaliseringens allerhelligste løfter. Her er brødet og næringen et af den verdensomspændende multikapitalismes sker for bronzeskiverne: Her er varetransporten, for ikke også at være en historie, og det samme O en titel, Day to Day. Den fratager dem muligheden signifikans omslutter dem som en lak. De har aluminiumsklodser, men kunstværkets og -rummets de ikke at være andet end denne kopi. De er seks genstand, og som objekter, kunstværker, prøver de skulpturer; seks kopier af en højst funktionel I denne symmetrisk minimale gruppering er

overlevelse eller discount. men infrastruktur er også magt. Toastbrød er neutralt element i opretholdelsen af infrastruktur, på. En container er et metalhylster, et umiddelbart firkanter, i den anden sensibiliteten, og det vi finder anden helligholdelsen. I den ene ende kølige, virkelige ene ende af aksen kan kynismen befinde sig, i den kynisk rum. Er forbrug sakralt eller kynisk. I den aluminium til alle sider, er det et sakralt eller et En symmetrisk og ubesværet bevægelse fremad, næsten som arkitektur skaber selve tingene en akse. der nærmer sig det geometrisk minimale, men der altid en del rette linjer i de skulptursprog, Udstillingen har flere linjer i sig, naturligvis findes En linje løber gennem den helhed, Vault er.

ophæve den. Vault er sådan en linje. og kunstværket kan måske sløre den, måske helt poesi, og den kan være meget kort eller meget lang, nedsmeltninger. Der går en linje fra virkelighed til af sult og ressourcerovdrift og natarbejde og utallige brød og aluminium og flytransport og dermed også understrege, hvordan virkeligheden er udgjort af ikke-modificerede (kunst)objekt som redskab til at på tilstedeværelse af - indiskutabel sandhed. Det på objektivitet findes også et håb om - eller en tro What you see is what you see. Men i bestræbelsen denne transparens mellem et indre og et ydre. og et grundprincip for objektivitet må være netop gør. Tingene er, hvad de giver sig ud for at være, med formgivning på den måde, Benedikte Bjerre Objektiviteten virker givet, når man arbejder

O 0 0 O 0 O O O

> O O O

> > Vanna Friis

nat er jo original romantik. der er ligeså egnet til bevægelse som dagslyset. Og en at natten er til at hvile sig i - her er mørke en tilstand, også markerne, varer ankommer, og himlen ved ikke, (en forventning om) dyb stilhed. Gennem mørket gror den melankolske poesis næsten karikerede arena, for visse arbejdere, særligt effektiv at bevæge sig i; eller en straight up lidelse for de sultne, en arbejdsdag En nat kan være mange ting. Søvnløst udfordrende

O

råd til brød og romantik. brød, man kan opstøve i dette land. Hvem har ikke støbt til kostbare billeder, er noget af det billigste mest fundamentale form, og det brød, der er blevet nøgterne virkelighed er brød mad, måske mad i sin ligner et eventyr. Ved siden af eventyret og den de ligner også en stjernehimmel. Og en stjernehimmel vægge og lofter og ligner brødskiver af bronze, men bronzebrød er brød og de er bronze, de hænger på værker, som efterstræber formel objektivitet. Bjerres er der plads til mere ambivalens og fiktion mellem natten om visse stemninger og muligheder. Måske med genstande fra virkeligheden, men den deles med bronze og aluminium og en usentimental omgang Benedikte Bjerres udstilling er ikke en nat. Den er

O

O

O

ind i varetransporterende fly. containere, der er formet, så de kan føres ubesværet en bestemt type transportcontainere, såkaldte ULDpå et gulv og er hule skaller af aluminium, de ligner end f.eks. retten til at leve. Således står seks beholdere større gennemslagskraft og sanktioneringspotentiale sine indkøb hurtigst muligt, en menneskeret med besluttet, at det næsten er en menneskeret at modtage ustoppelige transportbehov. Vi har for længst er natten en pligt til at stå til rådighed for klodens Hvem har ikke råd til at sove om natten. For hvem

servicemedarbejdere. af madudbringning, lynproduktion og frustrerede affekt, som i den grad præger vores samtid - en samtid relationer mellem tid og rum og tingsliggørelse og sammen forsøger at nærme sig kernen af de ustabile i andre kontekster, en række forskellige tematikker, der Hendes værker antyder, på O – Overgaden såvel som

a time, or repeated aloud over and over again, the meaning It is well known that if a familiar word be stared at for forfatterne studerer et bestemt repititionsfænomen: Lapse of Verbal Meaning with Repetition", hvor pointe læner sig op ad analysen i artiklen "On the til et punkt, hvor vi ikke kan genkende det. Denne Starry Night, der fremmedgør et velkendt materiale En af Bjerres hovedpointer tydeliggøres med titlen

den umiddelbart ser ud til. os selv, er mere mangesidig og sammenfiltret, end på, at vores forståelse af stoffet, og dermed også af arbejdsidentiteter. I hvert af tilfældene tyder alt altså fænomenologi og desuden peger på køns- og hvilket først og fremmest understreger en hjemmets objekter (brødet er fra discountsupermarkedet Lidl), Og endelig undersøger hun hverdagslige, huslige af rum og tid (deraf den galakselignende installation). fremmedgørelsen med transcendentale kategorier endeløshed og uendelighed. Dernæst forbinder hun Et inventar af ting, der baserer sig på gentagelse, eller simpelthen en fornægtelse af observeret stof. opfattelse, men på en forbigåelse, en undertrykkelse objektfænomenologi ikke er baseret på bevidst bearbejdning af fænomenet peger på, at vores en konsekvens af allestedsnærværelsen. Bjerres mætning") referer til det semantiske tab, der er Dette fænomen ("verbal mætning" og "semantisk

O

O

O

O

O

Med denne udvidelse af fotografiets model giver det i kroppen, som "derude" i den virkelige verden. der eksisterer lige så meget i hovedet og i tarmen og forhold tilbage på det emotionelle eller affektive, så til? Ofte, antyder Bjerres arbejde, peger semiotiske hvis et fotografi har sin referent, hvad refererer objektet en slags aftryk med analog, semiologisk struktur. Men netop objektet - frem for fotografiet eller printet - som adskillelsen af tegn-referent forholdet) til at opfatte Bjerre har udfoldet og udvidet dette princip (om

er stadig afhængige af rummets konturer. en del af forsyningskæden, de handler proaktivt, men "køb". Tiden bliver altså bøjet. Forudsigelser bliver forsyningskæden allerede inden, forbrugeren klikker for den og den tidsramme, og på den måde begynder antal produkter skal leveres til den og den region inden vil købe X eller Y produkt, men de kan vurdere, at et ikke forudsige, at en specifik person med sikkerhed De algoritmer, der følger vores daglige mønstre, kan kan blive gjort klart til shipping, før de er købt. forudse forbrugsmønstre i et omfang, hvor produkter skred: I Amazon Prime-æraen kan algoritmer, i realtid, finder vej ind i vores objektverden. Forestil dig dette til det skred, der foregår mellem tid og rum, når det i Bjerres værk indikerer, er objekterne også et smugkig rumlig organisering? Som fragtcontainerformen tidslighed, gemte og usete referencer, systemer for af (lukke)tid og rum. Kan objekter ikke også indeholde fotografisk repræsentation medfører et sammenløb mening at forholde sig til billedets semiologi. Enhver

vi med vores menneskeskala organiserer skulpturstof. der ligger til grund for videre undersøgelser af, hvordan en omhyggelig gennemgang af rummets udformning, også hendes tilgang til installering. Den starter med Bjerres fascination af formater og formatering gælder

af ordet "chick". nedvurderende kønsrolle, der knyttes til og performes udstillingsrum. Samtidig er hun interesseret i den at påpege det umiddelbart absurde ved høns i et sandsynlighedsregning og, dermed, prognoser) til Bjerre her sin statistiske forståelse (der nærmer sig interesse for det serielle og repeterende, anvender i det land, værket blev vist. Udover en vedholdende sad et skilt med et af de 50 mest populære pigenavne op og spredt rundt i udstillingsrummet. På hver høne Life) (2022), hvor 50 høneformede balloner blev pustet Et af Bjerres vigtigste værker er Lisa's Chickens (Farm

den nemt bliver overset. - og dels en vare, der er så normal og tilgængelig, at - dels som i "brød og smør", en basal forbrugskategori "stjernefragment" er en brødskive: Et hverdagsprodukt lofter. Træder man nærmere, viser det sig, at hvert installeret på udstillingsrummets vægge og på værket en slags galakse af organisk materiale, rum vi kender som "hjemmet". På afstand ligner det særligt psykologiserede, økonomiserede, kønnede materialer. En art dematerialiseret stof, der undersøger (2022), indeholder en lignende sammensætning af Hendes installation på O - Overgaden, Starry Night

> erhvervssektoren havde rekordoverskud. i dramatisk kontrast til årene 2020 og 2021, hvor hobby). Nu, i år 2025, står inflation og fødevarepriser ikke priviligerede nok til bare at have madlavning som dels på grund af nødvendighed (mange var selvfølgelig dels fordi madlavning blev en form for underholdning, forbrug. Der opstod et behov for at hamstre varer: nogle) betød det flere penge på lommen og et stigende kunne ikke gå på restaurant, skulle ikke pendle, og (for nok - øget af nedlukningerne. Folk blev hjemme, Samtidig blev en ny forbrugerinteresse - paradoksalt

interesse i skred mellem tid og rum - afdækker Bjerres om det i virkeligheden antyder en fænomenologisk af handel som et socialt og rumligt system - eller (og deraf kønnet) arbejde, om det snarere er en analyse Uanset om værket beskæftiger sig med husligt, affektivt varer til at glide gennem de hangarlignende bokse. til algoritmegenererede illusioner om de valg, der får og monolitiske abstraktion over objekterne i kontrast identifikation. Her står den bankboks-agtige, anonyme komplekse udlægninger af handel, forbrug og narrativer, og hvordan de omfatter stadigt mere demonstrerer Bjerre sin interesse for de rumlige Med en titel der signalerer allestedsnærværelse, containere), formet så de passer til flyrummets kurve. er l:l-replikaer af luftfragtscontainere (såkaldte ULD-Day to Day, der vises for første gang på O – Overgaden, restriktioner og kontrol. De seks skulpturer i værket et ikonisk billede på en pandemi med udgangsforbud, næppe tilfældigt, at et strandet containerskib blev for projektioner af individets selvopfattelse, er det subjekt. Hvis ansigtsløse handelsruter er genstand der er emblematisk for forståelsen af det moderne af overførsler og udvekslinger - alt sammen noget, æra kan spejle opfattelser af fluiditet, tilpasningsevner, handelsruter og varecirkulation i højglobaliseringens billeder. Men også fordi det peger på måder, hvorpå strandede skib, fordi det siger noget om forbrug af og rum. Jeg fremhæver meme-effekterne ved det i stigende grad betinges af adskillelsen mellem tid blander sig med de affektive selvforståelser, der transcenderer selve transaktionen, hvordan det hvordan forholdet mellem forbrugere og produkter relationer til genstande og varer. Hun demonstrerer, der ofte findes nedenunder vores økonomiske peger på den ureducerbare eller sublime kompleksitet, mellem menneske og handelssektor. Hendes værker systemer, der sættes i gang af en øget sammenfiltring de fænomenologiske, rumlige, tidslige og affektive Benedikte Bjerres arbejde er en undersøgelse af

rumligt og tidsmæssigt plan adskilt fra tegnet. Referenten, som faktisk er der, men eksisterer på et refererer til noget (der i princippet ikke er synligt). til den semiotiske model - hvor selve fotoet altid referenten), knytter fotografiet sig i traditionel forstand en trepartsstruktur (det betegnede, den betegnende, praksis. Ligesom klassisk semiotik opfatter tegnet som er fotografiets semiotik, der ligger til grund for hendes Bjerre arbejder i stigende grad med skulptur, men det

arbejde en kompleksitet i vores relationer til objekter,

der nærmest er på kvanteniveau.

O

0

O

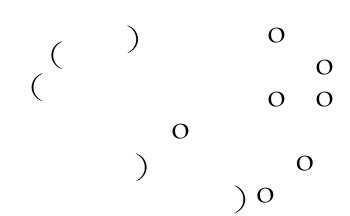
O

O

O

of rats in a T maze, and diagnosis of brain lesion. of ambiguous figures, boredom, alternation behavior noitexil gairub noiternatib leusia , noititagar of diverse phenomena, loss of word meaning with The concept has been invoked to account for a number effectiveness of a stimulus with continued exposure. Satistion may be described as the reduction in

Journal of Abnormal and Social Psychology 52(3). 1956 "Verbal satiation and personality" - Donald Smith and Alton Raygor,

cfterfølgende spærret. Givens pludselige stop blev næsten 400 skibes vej der slørede navigeringsbetingelser. Som følge af Ever Skibets passage var blevet forhindret af en sandstorm, Kina til Europa, før det strandede seks dage i marts. var et japanskejet fartøj, der havde været på vej fra komme videre. Skibet, det 400 meter lange Ever Given, kanal, omgivet af ørkensand, og ude af stand til at hundredvis af containere, der sad fast i den jadegrønne Suezkanal. Luftfotos viste skibet, læsset med af et enormt containerskib strandet i den ægyptiske begyndte der at cirkulere billeder på internettet COVID-19-pandemi og de følgende nedlukninger, I marts 2021, kun godt et år efter starten på den globale

makroøkonomiske mekanismer. containerskib blev det metonymiske billede på disse tiden også inflation i leveomkostninger. Et strandet varer, forsinkede leveringer, prisstigninger og med og efterspørgsel resulterede i flere ting: Mangel på med forsyningskæderne. Ændrede vilkår for udbud pandemiens begyndelse, havde været problemer trafikprop udsprang blandt andet af, at der, siden verden rundt. Den store interesse for den maritime Det tog seks dage at løsne Ever Given. Billederne nåede

O O værkets titel Day to Day indikerer: fra 'dag til dag'. Leder, marts 2025 Rhea Dall, produkter direkte til dig i løbet af få timer, eller, som således det transportrum, der sikrer leveringen af samarbejde. O – OVERGADEN Overgaden neden vandet 17, 1414 København K, overgaden.org - og ikke mindst for et varmt og nærværende handelscentrum, Christianshavn - maksimerer dedikation i arbejdet med at skabe denne udstilling - som her er placeret i det tidligere skibsfart- og til Benedikte for at bidrage med så stor generøsitet og er tilpasset flyets runding. De buede aluminiumskroppe O - Overgaden. Sidst, men ikke mindst, en stor tak modelleret efter FedEx-containere til lufttransport, der til denne publikation og selvfølgelig til alle ansatte på gennem udstillingsrummets midterakse. Værkerne er Her skal falde en stor og varm tak til bidragyderne to hjernehalvdele eller lunger, er placeret serielt ned gror ud af Bjerres seneste udvikling som kunstner. formet som halverede hvælvinger, der kunne ligne Det er en stor glæde at introducere deres ord, der Day to Day, hovedrollen. Seks sølvskinnende containere, Larios og redaktør og kunstkritiker Nanna Friis. soloudstilling i Danmark, indtager et stort nyt værk, Carina Bukuts, skribent, redaktør og kurator Pablo På O - Overgaden, i Bjerres første institutionelle analyseret af et sæt internationale stemmer: kurator - som begge spørger ind til samtidens økonomier økonomiske kredsløb og infrastruktur. I denne publikation bliver disse to skulpturværker humor peger hun på absurditeterne i vores samfunds hverdagsobjekter. Med lige dele analytisk skarphed og uendelig mængde kopier. værker udgangspunkt i vores mest genkendelige plakatform fylder vægge verden over, distribueret i en eller kyllinger i (helium)ballonform, tager hendes med det ubetalelige modernistiske maleri, der i billig bleer, kaffemaskiner, menneskestore transportkasser massedistributionen af det basale og superbillige brød kunstneriske praksis. Om det er vaskemaskiner, kostbare blockbuster-maleri - med til at forbinde i den danske kunstner Benedikte Bjerres (f. 1987) Night - der er lånt fra Van Goghs famøse og uhørt transitlignende levevilkår - er et omdrejningspunkt bordet, hvis man betaler. Samtidig er titlen Starry rundt af udmattede kroppe under mere og mere bag vores hverdagsslid: der kommer kun brød på trykkogt på benzin, sukker, kaffe og leveret døgnet understreger værkserien den finansielle realitet Den udtalte ulighed i samtidens vestlige samfund -Benedikte Bjerre Vault Udstillingsperiode: 18.02.2023 – 30.04.2023 formgivet efter en af vores mest basale næringskilder, fra Lidl. Som små, unikke skulpturer, der er Night: en række bronzeafstøbninger af brødskiver Udover Day to Day viser Bjerre værkserien Starry O til dag-til-dag-levering? O hvem kan og kan ikke drage fordel af sci-fi-portalerne O det kommer til at træde ind i vores samtids rumrejse: adgang for nogle og utilgængelighed for mange, når blokke antyder den kommercielle logik omkring Containernes fuldkommen forseglede, monolitiske O O \mathbf{O} O O O O ISBN: 978-87-94311-11-3 EAN: 9788794311113 OORGADEN OOOO) O O 00000 O O O OO

O

